

מסורת הש"ס

א) [עירובין סג.] וש"נ]
ב) [תוספ' פ"ג.] א) [שבת
כ. וש"נ.] ד) [שם נג.].
ס. [שבת קלח.]. ו) [אכול
בתרומה הביא כפרתו אכול].
ז) [נעי' ג"רש בהג"ה].
ח) [נעי' תוס' ר"ה טו: ד"ה
שם] ובסוטה מג. ד"ה
יעבירנו ובמגילה ד: ד"ה
ועצברנה. ט) [נעי' תוס'
מגילה ד' כה.]. י) [נעי' תוס'
שבת ק"א. ד"ה ה"א ומ'
ונחם נד. ד"ה מתקנה].

גיליון הש"ס

גמ' נראה כמיקר. עיין
יבמות דף מ"ו ע"ג תוס'
ד"ה תקוני נגלה:

מוסף רש"י

יעבירנו ארבע אמות
ברשות הרבים. ה"א
הדין דמ"א למימר וי"א
מרה"י לה"ר. א"א שגבז
מקומות וענינים אחרנין י"א
לחוס' להעברה ד"א ואין
לחוס' להולאה. כגון א"ס
ה"א מונח כבתרמ"א וז"א
צקיק"א או בגינה דאין א"א
אסור הולאה דלאורייתא
וש' כחן אסור העברה
גרה"ר. או הגביה על גנת
ליטול ולא להזיזו ונמ"ל
להזיזו פטור מ"א
הולאה. א"ס לא עמד לפוס'
גימט' כדאמרנין במסכת
שבת (סוהב מג.). כהנים
זריזין הם. טעום היו בני
תורה וחרדים וזכרים
(שבת ג.) כקולא' הם ככל'
דכתיב' כהן (דברים ג.)
וידו משפטי'ן לעקב (שם)
ק"א: או: דק"ו דנעם
לעברה' גידוע שלמחו'
לגלות דקדש (שד"ב קג.).
אדם נראה כמיקר. ואין
נראה כמתקן עמלו (שבת
יז.).

מוסף תוספות

א. [ן]כין דאיכא מחיצות
לא שכיח דמשאל.
בש"א. ב. לעשרות. כגון
במצות שופר ורולב וכן
כלי להטביל ציור'
משחת יו"ט. תרי"פ.
ג. שנטמא באב הטומאה
דמחור מצוה עליו
לטהרן הרי הוא בחול
לקיים מצוה ואינו זכור.
רש"א. ד. שנטמא אין
בטהרתן מצוה לאחר
שיטמא. ה"א"ה. ועי'
בשטה ד"ה וס' א"א.
ו. בכלי דהון דרוב
אכילתו בתרומה. רש"א.
ז. וכדאמרנין בבבחים
פרק ד' תשאת (צ"ד ב').
רש"א. ז. א. [ן]אין שרייה זו
דרך נקיון ולבון וגם אינו
מתכוין לנקות ולהסיר
טנוף על ידי המים
ועפים משלכך בכך.
הג"ה. ויותר מתלכלכים
בגדים כשננסוה בנחר
לבושה ממה שמתכבסין.
תוס' ונחם נד. ד"ה מתקה.

רבינו חננאל

אמר רבה אפילו מי שיש
לו בור בחצרו, גורנין שלא
יטבילין לכלי בחצרו,

גזרה שמה יטלם בחצר

אחרת מי שאין לו בור בחצרו
והוא יטבילין לכלי בחצרו,
ושחין שמשחיקן את המים.

כולו, ולבדל שלא יצופו (מן) [מן] המקוה על הכלי, אלא יהיה משוקע במלאו בכלי אבן לטהר אותן המים. אבל לא

ועצברנו ארבע אמוס ברשוס הרבים.
ממקומו עד המקוה: ומי **גורנין**. ומי אחרמור רבנן כולי האי בהך תקנתא דטבילת כלים למגור המירא אטו איסורא וגזרה לגזרה: **וספספא**. דהא קושיא היא: **מוסר וסיר צה**. שלא יטמאו וכיון דזהיר צהו הויא לכו טומאתן מלתא דלא שכיחא ולא גזרו **בה רבנן: מדלין**. מיס: **דבלי טמא והוא טהור**. מאליו. והא לא דמי למטביל כלי ע"ג מימיו דמתני' דאסור דהתם כל עמ'ו לא צא אלא לטהר בין מים בין כלי הלכך מוכחא מילתא דטבילה וטעמא דטבילה אסורה משום דנראה כמתקן כלי והאי מחזי אצל הכא אין הכל יודעים שהדלי טמא והרואה אומר לשאוב מים הללו היה צריך: **נגזור דלמא אפי' לאטבוליה בעיניה**. בלא שאיצת מיס: **מסוך שלא הוסרה לו**. טבילה זו אלא ע"י דלי ששאיצתו שאין כן דרך שאר טבילות: **וזור הוא**. שהטבילה אסורה ב"יט: **כלי שנטמא מערב י"ט**. ובאצ' הטומאה דללקמן: **אין מטבילין אוסו ב"ט**. הואיל והיה לו להטבילו מנעוד יוס: **ב"ט מטבילין אוסו ב"ט**. וישתמש בו היום חולין שאין לריכין הערב שמש: **דלא שכיחא**. שהרי הכל מטבילין ברגל וכל שכן שהירין מלהטמא: **כלי שנטמא באב הטומאה**. מערב י"ט כדלעיל: **אין מטבילין אוסו ב"ט**. דקיון דטמא מן המורה היה **ב"ט**. ראינו שמהם אלא שאלא צאצ' הטומאה כדנתיא ^אהכל שותפין דף (ה). אוכל ומשקה מטמאין מאויר כלי חרס ואין כל הכלים מטמאין מאויר כלי חרס משום דזהו ליה ולד הטומאה שמה שצתוכו אין מיטמא מחמת השרך אלא מחמת אויר כלי.

יש מפרשים כלי שנטמא באב הטומאה אפילו נטמא ב"ט אין מטבילין אותו ב"ט משום משום דבעי הערב שמש דטומאה דלאורייתא צריכה הערב שמש הלכך הואיל ואינו ראוי היום לתשמיש לא יטבילנו וקשיא לי הרי ראוי להשתמש בו חולין שאין הערב שמש אלא לתרומה וקדשים כדתנן טבל ועלה אוכל צמער העריב שמשו אוכל^א **קדשים** (נגעים פרק יד מ"ג.): **ולד הטומאה היכי משכחת לה**. מי הוא הצריך להטבילו אינו אלא

כהן דהא ולד הטומאה ראשון וכלי שנטמא בו שני ומותר לחולין שאין שני עושה שלישי בחולין וא"צ להטבילו אלא לתרומה: זריזין הן ולא אחו למשרי דאב הטומאה. אי נמי זריזין מלגב טומאה לכליהן והויא מלתא דלא שכיחא: **שאין לה בגדים**. טהורים להחליף וללבוש אחר טבילתה והיום י"ט ואינה יכולה להטביל את אלו שעליה: **מערכת וטובלת**. כשהיא לבושה וסלקא לה טבילה אף לכלים ולא מוכחא מלתא שהיא מתקנת דלטבילת עממה נכנסה ואדם מותר לטבול כב"ה דנראה כמיקר כדלקמן: **רב יוסף אמר**. טעמא דמתני' דטבילת כלים בשבת וי"ט אסירא משום סחיטת בגדים שאף הן ככלל כלים: **שמא ישא**. אי שרית ליה לאטבולינהו ב"ט משהי להו עד י"ט שהוא פנוי וחתי צהו צמוך כך ל ידי תקלה להשתמש בהן תרומה: **רבא אמר**. טעמא דמתני' מפני שגראה כמתקן כלי ודמיא לתקנת מלאכה וגזור עלה מדרבנן: **סינה מים יפין**. שדרך לרחוץ בהן:

צשרב

י"ט שהוא פנוי ויבא לידי תקלה להשתמש בהן תרומה אצל אדם

ועצברנו ארבע אמות ברשות הרבים.

שמה יוציאנו מרשות היחיד לרשות הרבים וי"ל שיש היכרה

בפתח ובגופי החזר א

גזירה י"א אמו שבת.

היא: בגזירה השקה אמו הטבילה.

וקשה לפרוך נגזור משום שמא

יעצברנו ארבע אמות ברשות הרבים

להשיקן וי"ל דגצי הטבלת כלי צריך

למגור שמא יעצברנו לפי שלהוט

להטבילו: אצל בהשקת מים

כל כך להשיקן דאפשר במים אחרים

וכן כסמוך צולד הטומאה לא פריך

נגזור שמא יעצברנו לפי שאינו להוט

כל כך להטבילו כיון דליכא אלא

טומאה דרבנן:

מדל"ן בדל" טמא והוא טהור.

מאליו תימה דצממתינן

אמר אין מטבילין כלי על גצי מימיו

לטהרו וי"ל דהתם מיירי שהוא מלא

מיס ויש צו הוכחה דלאטבולי קצעי

ואסור להטביל כלי דמחזי כמתקן

אצל הכא אין הכל יודעין שהדלי

טמא וא"כ הרואה יהא סבור דלשאוב

הוא צריך:

שננטמא באב הטומאה אין

מטבילין אותו בולד הטומאה

מטבילין אותו וכו'. פירש רש"י דמיירי

שנטמא מערב י"ט דאי ב"ט אפילו

באב הטומאה מטבילין אותו והא

דאמרנין לעיל מערב י"ט אין

מטבילין אותו ב"ט מיירי שנטמא

באב הטומאה וטעמא דאב הטומאה

אין מטבילין אותו משום דטומאה

דלאורייתא היא דנראה כמתקן אצל

צטומאה שנטמא צמשקין אינו טמא

כי א"ס מדרבנן ולא מחזי כמתקן ועוד

פירש פירוש אחר דמיירי שנטמא ב"ט

עמ'ו ובאצ' הטומאה ומ"מ אין

מטבילין אותו ב"ט הואיל וצריך

הערב שמש ואין מטבילין לצורך חול

אצל צולד הטומאה אינו צריך הערב

שמש ומטבילין אותו ב"ט והא

דאמרנין נטמא ציום טוב מטבילין

אותו ב"ט מיירי שנטמא צולד

הטומאה ולא נהירא ליה לרש"י

דאכתי מ"מ הרי ראוי להשתמש בו

חולין שאינו צריך הערב שמש אלא

תרומה והר"י פי' דניחא לפי המסקנא

דאיירי: בתרומה דשס צריך לעטו

שמש ואינו נראה להר"ר יצחק דאטו

פסיקא ליה דכהנים לית להו חולין

ומינה קשה היאך הוא מותר להטביל כלי שנטמא צולד הטומאה דא"ס

רואה להשתמש בחולין וצמער א"צ טבילה ואי משום תרומה הא

צעי הערב שמש וא"כ לצורך חול הוא מטביל ויש לומר דלפירוש

אחר שפירש רש"י ינחא דצטבילה דרבנן כמו זו לא צעיא הערב

שמש ^א כדתנן במסכת פרה (פ"א משנה ה) כל הטעון ציאת מים

מדצרי חכמים לאחר ציאתו מותר כבולין:

היכי משכחת דה בבגדים. וא"כ צישראל נמי משכחת לה דכל

הפוסל תרומה מטמא משקין להיות תחלה וי"ל דמיירי בכלי

שאינו ראוי להשתמש צתוכו מים כגון כלי מנוקב:

מערכת וטובלת בבגדיה. תימה היינו שרייה ושרייה אסורה מפני

שהוא מכבס ומלגן דאמר' שרייתו זו היא כבוסו וי"ל

דהואיל דהוי דרך טינוף שרי' ומדע דהאיך אנו מנגצים ידינו צמפה

בשבת הא הוי שרייה ואסור מפני שהוא מכבס ומלגן אלא כיון דהוי

דרך טינוף שרי הכא נמי נימא הכי ^א: **גזירה שמא ישא**. פי' עד

אין משהא עמ'ו מלטבול ועוד לא שייך למיחש לידי תקלה כל כך:

יום טוב פרק שני ביצה

יח.

שמא יעצברנו ארבע אמות ברשות הרבים.
תימה אמאי לא קאמר שמה יוציאנו מרשות היחיד לרשות הרבים וי"ל שיש היכרה

בפתח ובגופי החזר א

גזירה י"א אמו שבת.

היא: בגזירה השקה אמו הטבילה.

וקשה לפרוך נגזור משום שמא

יעצברנו ארבע אמות ברשות הרבים

להשיקן וי"ל דגצי הטבלת כלי צריך

למגור שמא יעצברנו לפי שלהוט

להטבילו: אצל בהשקת מים

כל כך להשיקן דאפשר במים אחרים

וכן כסמוך צולד הטומאה לא פריך

נגזור שמא יעצברנו לפי שאינו להוט

כל כך להטבילו כיון דליכא אלא

טומאה דרבנן:

מדל"ן בדל" טמא והוא טהור.

מאליו תימה דצממתינן

אמר אין מטבילין כלי על גצי מימיו

לטהרו וי"ל דהתם מיירי שהוא מלא

מיס ויש צו הוכחה דלאטבולי קצעי

ואסור להטביל כלי דמחזי כמתקן

אצל הכא אין הכל יודעין שהדלי

טמא וא"כ הרואה יהא סבור דלשאוב

הוא צריך:

שננטמא באב הטומאה אין

מטבילין אותו בולד הטומאה

מטבילין אותו וכו'. פירש רש"י דמיירי

שנטמא מערב י"ט דאי ב"ט אפילו

באב הטומאה מטבילין אותו והא

דאמרנין לעיל מערב י"ט אין

מטבילין אותו ב"ט מיירי שנטמא

באב הטומאה וטעמא דאב הטומאה

אין מטבילין אותו משום דטומאה

דלאורייתא היא דנראה כמתקן אצל

צטומאה שנטמא צמשקין אינו טמא

כי א"ס מדרבנן ולא מחזי כמתקן ועוד

פירש פירוש אחר דמיירי שנטמא ב"ט

עמ'ו ובאצ' הטומאה ומ"מ אין

מטבילין אותו ב"ט הואיל וצריך

הערב שמש ואין מטבילין לצורך חול

אצל צולד הטומאה אינו צריך הערב

שמש ומטבילין אותו ב"ט והא

דאמרנין נטמא ציום טוב מטבילין

אותו ב"ט מיירי שנטמא צולד

הטומאה ולא נהירא ליה לרש"י

דאכתי מ"מ הרי ראוי להשתמש בו

חולין שאינו צריך הערב שמש אלא

תרומה והר"י פי' דניחא לפי המסקנא

דאיירי: בתרומה דשס צריך לעטו

שמש ואינו נראה להר"ר יצחק דאטו

פסיקא ליה דכהנים לית להו חולין

ומינה קשה היאך הוא מותר להטביל כלי שנטמא צולד הטומאה דא"ס

רואה להשתמש בחולין וצמער א"צ טבילה ואי משום תרומה הא

צעי הערב שמש וא"כ לצורך חול הוא מטביל ויש לומר דלפירוש

אחר שפירש רש"י ינחא דצטבילה דרבנן כמו זו לא צעיא הערב

שמש ^א כדתנן במסכת פרה (פ"א משנה ה) כל הטעון ציאת מים

מדצרי חכמים לאחר ציאתו מותר כבולין:

היכי משכחת דה בבגדים. וא"כ צישראל נמי משכחת לה דכל

הפוסל תרומה מטמא משקין להיות תחלה וי"ל דמיירי בכלי

שאינו ראוי להשתמש צתוכו מים כגון כלי מנוקב:

מערכת וטובלת בבגדיה. תימה היינו שרייה ושרייה אסורה מפני

שהוא מכבס ומלגן דאמר' שרייתו זו היא כבוסו וי"ל

דהואיל דהוי דרך טינוף שרי' ומדע דהאיך אנו מנגצים ידינו צמפה

בשבת הא הוי שרייה ואסור מפני שהוא מכבס ומלגן אלא כיון דהוי

דרך טינוף שרי הכא נמי נימא הכי ^א: **גזירה שמא ישא**. פי' עד

אין משהא עמ'ו מלטבול ועוד לא שייך למיחש לידי תקלה כל כך:

דר

ונמצא משהא אותם ביו"ט. תניא כוותיה דרב ביבי כו'. רבא אמר מפני שנראה כמתקן כלי.
היה יחיד עכשיו ביו"ט משתמש בו, נמצא כאילו היום תיקנו. ואקשינן אי הכי אדם נמי נראה כמתקן עצמו, שאתמול היה טמא ועכשו נטהר ותיקנו. ושינן אדם נראה כמיקר, פירוש כיורד במים להצטנן בהן ולא להיתקן כו'.

היה יחיד עכשיו ביו"ט משתמש בו, נמצא כאילו היום תיקנו. ואקשינן אי הכי אדם נמי נראה כמתקן עצמו, שאתמול היה טמא ועכשו נטהר ותיקנו. ושינן אדם נראה כמיקר, פירוש כיורד במים להצטנן בהן ולא להיתקן כו'.

היה יחיד עכשיו ביו"ט משתמש בו, נמצא כאילו היום תיקנו. ואקשינן אי הכי אדם נמי נראה כמתקן עצמו, שאתמול היה טמא ועכשו נטהר ותיקנו. ושינן אדם נראה כמיקר, פירוש כיורד במים להצטנן בהן ולא להיתקן כו'.

היה יחיד עכשיו ביו"ט משתמש בו, נמצא כאילו היום תיקנו. ואקשינן אי הכי אדם נמי נראה כמתקן עצמו, שאתמול היה טמא ועכשו נטהר ותיקנו. ושינן אדם נראה כמיקר, פירוש כיורד במים להצטנן בהן ולא להיתקן כו'.

היה יחיד עכשיו ביו"ט משתמש בו, נמצא כאילו היום תיקנו. ואקשינן אי הכי אדם נמי נראה כמתקן עצמו, שאתמול היה טמא ועכשו נטהר ותיקנו. ושינן אדם נראה כמיקר, פירוש כיורד במים להצטנן בהן ולא להיתקן כו'.

היה יחיד עכשיו ביו"ט משתמש בו, נמצא כאילו היום תיקנו. ואקשינן אי הכי אדם נמי נראה כמתקן עצמו, שאתמול היה טמא ועכשו נטהר ותיקנו. ושינן אדם נראה כמיקר, פירוש כיורד במים להצטנן בהן ולא להיתקן כו'.

היה יחיד עכשיו ביו"ט משתמש בו, נמצא כאילו היום תיקנו. ואקשינן אי הכי אדם נמי נראה כמתקן עצמו, שאתמול היה טמא ועכשו נטהר ותיקנו. ושינן אדם נראה כמיקר, פירוש כיורד במים להצטנן בהן ולא להיתקן כו'.

היה יחיד עכשיו ביו"ט משתמש בו, נמצא כאילו היום תיקנו. ואקשינן אי הכי אדם נמי נראה כמתקן עצמו, שאתמול היה טמא ועכשו נטהר ותיקנו. ושינן אדם נראה כמיקר, פירוש כיורד במים להצטנן בהן ולא להיתקן כו'.

היה יחיד עכשיו ביו"ט משתמש בו, נמצא כאילו היום תיקנו. ואקשינן אי הכי אדם נמי נראה כמתקן עצמו, שאתמול היה טמא ועכשו נטהר ותיקנו. ושינן אדם נראה כמיקר, פירוש כיורד במים להצטנן בהן ולא להיתקן כו'.

היה יחיד עכשיו ביו"ט משתמש בו, נמצא כאילו היום תיקנו. ואקשינן אי הכי אדם נמי נראה כמתקן עצמו, שאתמול היה טמא ועכשו נטהר ותיקנו. ושינן אדם נראה כמיקר, פירוש כיורד במים להצטנן בהן ולא להיתקן כו'.

היה יחיד עכשיו ביו"ט משתמש בו, נמצא כאילו היום תיקנו. ואקשינן אי הכי אדם נמי נראה כמתקן עצמו, שאתמול היה טמא ועכשו נטהר ותיקנו. ושינן אדם נראה כמיקר, פירוש כיורד במים להצטנן בהן ולא להיתקן כו'.

היה יחיד עכשיו ביו"ט משתמש בו, נמצא כאילו היום תיקנו. ואקשינן אי הכי אדם נמי נראה כמתקן עצמו, שאתמול היה טמא ועכשו נטהר ותיקנו. ושינן אדם נראה כמיקר, פירוש כיורד במים להצטנן בהן ולא להיתקן כו'.

היה יחיד עכשיו ביו"ט משתמש בו, נמצא כאילו היום תיקנו. ואקשינן אי הכי אדם נמי נראה כמתקן עצמו, שאתמול היה טמא ועכשו נטהר ותיקנו. ושינן אדם נראה כמיקר, פירוש כיורד במים להצטנן בהן ולא להיתקן כו'.

היה יחיד עכשיו ביו"ט משתמש בו, נמצא כאילו היום תיקנו. ואקשינן אי הכי אדם נמי נראה כמתקן עצמו, שאתמול היה טמא ועכשו נטהר ותיקנו. ושינן אדם נראה כמיקר, פירוש כיורד במים להצטנן בהן ולא להיתקן כו'.

היה יחיד עכשיו ביו"ט משתמש בו, נמצא כאילו היום תיקנו. ואקשינן אי הכי אדם נמי נראה כמתקן עצמו, שאתמול היה טמא ועכשו נטהר ותיקנו. ושינן אדם נראה כמיקר, פירוש כיורד במים להצטנן בהן ולא להיתקן כו'.